

213 . Zalău | Județ: Sălaj | Punct: Palvar | Anul: 2003

Anul: 2003

Cod RAN: 139713.01

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Dan Băcuet-Crișan, Ioan Bejinariu

Instituții: Muzeul Județean de Istorie și Artă, Zalău, Muzeul Județean de Istorie și Artă, Zalău

Rezumat

Situl arheologic de la Zalău, punctul Palvar este plasat pe teritoriul orașului Zalău, pe str. Crasnei, în incinta poligonului militar de tancuri. Cercetările din anul 2003 din fortificația medievală timpurie au vizat elementele defensive (val, șanț) din partea sudică a acesteia. S-a putut constata că valul defensiv a fost ridicat peste o construcție din lemn ridicată în sistemul casetelor. Șanțul defensiv avea fundul alveolat. Cronologic, fortificația nu a fost contemporană cu așezarea sau necropola din acest punct.

Raport

Situl arheologic de la Zalău, punctul Palvar este plasat pe teritoriul orașului Zalău, pe str. Crasnei, în incinta poligonului militar de tancuri. În acest obiectiv au fost desfășurate cercetări în anii: 1989, 2000, 2001, 2002 și 2003.

Campania de cercetări arheologice din anul 2003 a fost realizată în baza Autorizației de săpătură arheologică sistematică nr. 205/2003.

Sectorul fortificație

În acest sector au fost trasate următoarele secțiuni: S 1/2003 (dimensiuni de 24,50 x 1 m), S 2/2003 (dimensiuni de 15 x 1 m), S 3/2003 (dimensiuni de 10 x 1 m), caseta C A/2003 (dimensiuni de 2,50 x 2 m) și caseta C B/2003 (dimensiuni de 2,50 x 2,40 m).

S 1/2003. A fost trasată peste valul și șanțul fortificației care separă botul terasei de șaua de legătură (partea de S a fortificației).

Între m. 17 și 24,50 a fost secționat valul realizat din straturi de pământ bătut amestecat cu nisip și pietricele. La adâncimea de 0,70 m a fost sesizată urma unei grinzi de lemn (și în profil au fost surprinse urme de grinzi). Acestea făceau parte din structura de lemn peste care a fost ridicat valul de pământ (palisada realizată în sistem de casete). Valul a fost incendiat, mantaua acestuia fiind arsă la roșu. De asemenea, toate grinzile de lemn ale casetelor erau arse.

Șanțul defensiv a fost surprins între m. 1 - 7. Avea fundul alveolat.

S 2/2003. A fost trasată în prelungirea secțiunii S 1/2003, spre incintă cu scopul de a surprinde urmele eventualelor construcții ridicate în spatele valului. Nu au fost surprinse complexe arheologice.

S 3/2003. A fost trasată peste valul fortificației, paralel cu secțiunile S 1/2003 și S 3/2003. De asemenea, pe cele două laturi ale S 3/2004 au fost deschise casetele A și B.

În S 3/2003, Caseta A și Caseta B, la adâncimea de 0,60 - 0,70 m au fost surprinse urmele bânelor (incendiate) de la palisadă (sistemul casetelor).

În concluzie, cercetările din anul 2003 din fortificația medievală timpurie au vizat elementele defensive

(val, șanț) din partea sudică a acesteia. S-a putut constata că valul defensiv a fost ridicat peste o construcție din lemn ridicată în sistemul casetelor. Șanțul defensiv avea fundul alveolat.

Materialul arheologic descoperit constă în câteva fragmente ceramice. Acestea provin de la oale lucrate la roata lentă sau rapidă, ornamentate prin incizare cu linii drepte paralele. În acest stadiu al cercetărilor, pe baza puținului material arheologic descoperit, putem aprecia că fortificația de la Zalău Palvar a funcționat cândva în perioada sec. XI – XIII; deocamdată este imposibil să facem o încadrare cronologică riguroasă. Cronologic, fortificația nu a fost contemporană cu așezarea sau necropola din acest punct.

Sectorul necropolă și așezare

A fost trasată o singură casetă notată C 1/2003 (dimensiunile de 8 x 4 m), paralel cu caseta C 1/2001.

La adâncimea de 0,38 - 0,40 m, între m. 2 - 5 a fost surprinsă o aglomerare de pietre de râu și blocuri de micașist care prezentau urme de ardere. Printre pietre se aflau mai multe fragmente ceramice de la oale fără toarte lucrate la roata lentă sau rapidă, decorate prin incizare cu linii drepte paralele. Presupunem că această aglomerare de pietre provenea de la un cuptor distrus din vechime. Datarea complexului: începutul sec. X.

Informații suplimentare online

[Raportul 2389 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
